

rigtigt Princip, at man ogsaa skal medtage Saadanne, som have Forretningslocale i Byen, men have Bopæl i andre af Landets Communer, det er ogsaa i Samklang med Næringslovens Bestatning af Nærboende og dette Udkafis Bestemmelse om dem, der til en Tid boe i Kjøbenhavn; men paa den anden Side erkjender jeg, at dette Princip ikke kan gjenneføres, uden at det ogsaa udstrækkes til det øvrige Land, og jeg skal derfor tillade mig at henstille, om der ikke her i Loven kunde tages et Forbehold i saa Henseende om en Ligning, forsaavidt lignende Bestemmelse toges for de øvrige Communer; paa den Maade vilde Forholdet mellem Kjøbenhavn og de øvrige Communer være stillet klart. Dette Spørgsmaal er af stor Betydning med Hensyn til at faae Skatten vel anseet; i Kjøbstads- og Landcommunerne er der Intet, der mere fremkalder Klager, end at man seer, at en Mand har en stor Bedrift, uden at erlægge en personlig Skat af denne Bedrift; ved en Bestemmelse som den nævnte vilde man afvæbne saadanne Klager, idet man kunde bestemme, at Halvdelen af Skatten skulde tilfalde den Commune, hvor Indtægten falder, hvor Bedriften er, medens den anden Halvdeel skulde tilfalde den Commune, hvor Bedkommende boer.

Et andet Spørgsmaal er blevet reist ved § 7 af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin), — jeg beklager, at han i dette Niblik ikke er tilstede; jeg erkjender ganske vist Skarpsindigheden i hans Bemærkninger om, at man ogsaa bør indbrage, hvad der indkommer ved Arv, under Bestatningen. En saadan Bestemmelse vilde jo have sin store Betydning, idet bethdelige Beløb paa den Maade vilde indkomme, men ved en nyere Overveielse er jeg kommet til det Resultat, at en saadan Bestemmelse ikke er gjenneførlig. I den Henseende skal jeg tilføie til det, der allerede er udhævet af den høitærede Minister, at en saadan Bestemmelse ikke vilde være stemmende med den Charakter, som Arven som oftest har i de Tilfælde, hvor der er Livsarvinger og den efterlevende Ægtefælle arver tilige med dem. Naar f. Ex. en Moder stifter med sine Børn, selv om hun gifter sig igjen, kunne deres Arvelodder dog i visse Tilfælde

blive indestaaende i hendes Bo imod thinglæst Udlæg, ifølge Bestemmelse i Plakaterne af 19de August 1823 og 13de April 1824, hvor det hedder: den Arv, som tilfalder umyndige Børn efter den ene af deres Forældre, maa, naar samme ei kan udredes uden at sælge det af Boets løse eller faste Gods, „som den Afvødes Ægtefælle behøver enten til sin Næringsbrift, eller til dagligt mundværlig Brug“, blive indestaaende hos den længstlevende af Forældrene. Denne Bestemmelse er givet baade i den efterlevende Ægtefælles og Børnenes Interesse; den anvendes saare meget, og den har meget stor Betydning; men vilde det ikke ramme overmaade haardt, naar man beskattede saadan Arv, der netop ikke udbetales, men bliver staaende, hvor den var, i et Slags Sameie, f. Ex. med 2 pCt.

Det Vigtigste i denne Lov er Bestemmelserne i § 10; jeg tilstaaer, at jeg hverken kan samstemme med Lovudkastet eller med de Indstillinger, der ere gjorte af Communalbestyrelsen, ligesaa lidt som med det, der igaar blev udtalt her i Salen, idet jeg maa formene, at man bør gaae en Mellemvei. Jeg kan indbrømme Nødværigheden af at undtage 200 Rd., hvor der er Spørgsmaal om Kjøbenhavn, fra enhver Bestatning, men jeg skal dog tilføie, at denne Sum vistnok er altfor høi, naar den skulde komme til Anvendelse i Land- eller Kjøbstadscommunerne; thi derved vilde Mange fritages for at svare en Formue- og Veilighedsstat, og Skatten vilde derfor falde saameget tungere paa de øvrige Skatteydere. Den anden Bemærkning, jeg har at gjøre, er den, at det i mine Tanker ikke er rigtigt at lade Lettelsen i Skatten først bortfalde, naar der er Tale om en Indtægt af 2000 Rd. Det er vilkaarligt, hvad man end gjør, men en Norm synes mig dog ligger i det, vi have i Valgloven, hvor man har sat 1200 Rd. som den Indtægt, Folk maae have, for at sidde nogenlunde godt i det. Man har jo valgt denne Indtægt som Basis for Valgbarhed til Landstthinget, og vi have ligeledes i andre Forhold sat denne Indtægt som Basis for Valgretten; det synes mig derfor naturligt, at man her bliver staaende ved denne Indtægt.